

TOWARZYSTWO GOSPODARCZE POLSKIE ELEKTROWNIE

00-950 Warszawa, ul. Krucza 6/14, skr. poczt. 244
tel. (22) 621-01-18, (22) 621-22-05, (22) 629-04-09;
www.tgpe.pl e-mail: biuro@tgpe.pl
KRS 0000048819; NIP 526 000 12 81;

Warszawa, 2017-02-21

Uwagi TGPE do Pakietu Zimowego

Uwaga podstawowa do całego Pakietu Zimowego

0.1. Projekty regulacji Pakietu Zimowego nie uwzględniają paryskich ustaleń globalnych oraz ustaleń Rady Europejskiej w zakresie sposobów:

- **zapewniania bezpieczeństwa dostaw energii,**
- **rozwoju rynku energii,**
- **ochrony klimatu.**

Wprowadzanie wielu celów pośrednich, bardzo szczegółowe regulacje i nadmierna centralizacja decyzji na poziomie UE uniemożliwią uwzględnianie krajowych uwarunkowań, rozkładanie obciążeń na zasadach solidarności, wykorzystanie lokalnych inicjatyw i krajowych optymalizacji kosztów uzyskiwania głównych celów.

Uzasadnienie

Pakiet Zimowy zawiera projekty regulacji wdrażających ustalenia Rady Europejskiej z października 2014 roku z uwzględnieniem tworzenia Unii Energetycznej w ramach UE oraz podpisania w 2015 roku Porozumienia klimatycznego w Paryżu. Podstawowym ustaleniem w tych dokumentach politycznych było zdefiniowanie głównych celów i odchodzenie od szczegółowych regulacji sposobów ich osiągnięcia na rzecz solidarności, krajowych inicjatyw i optymalizacji. Projekty regulacji Pakietu Zimowego nie uwzględniają tego ustalenia, proponuje się szczegółowe regulacje we wszystkich kluczowych obszarach oraz dominację procesu decyzyjnego Komisji Europejskiej. Osłabi to lub wykluczy możliwości wykorzystania oddolnych inicjatyw, uwzględniania lokalnych uwarunkowań i optymalizacji uzyskiwania celów unijnych i krajowych. Takie samo błędne podejście zostało zastosowane we wcześniej opublikowanym projekcie nowelizacji dyrektywy ETS oraz w projektach modyfikacji systemu ETS np. dot. rezerwy stabilizacji rynkowej (MSR). Brak uwzględnienia podstawowych ustaleń globalnych i najwyższych władz unijnych prowadzi do ograniczenia sposobów redukcji emisji GHG niemal tylko do kosztownych inwestycji w elektrownie wiatrowe i fotowoltaiczne oraz magazyny energii. Takie ograniczenie jest szczególnie niekorzystne dla krajów mniej rozwiniętych (o blisko dwukrotnie wyższym koszcie kapitału), krajów z dominującą rolą węgla i krajów o dużym potencjale rozwoju produkcji biomasy i jej wykorzystania na cele energetyczne.

Uwagi do poszczególnych bloków dokumentów Pakietu Zimowego

1. Blok „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”

1.1. Uwaga do całego bloku

Komunikat Komisji Europejskiej Nr 860 jako dokument wprowadzający do Pakietu Zimowego powinien być opracowany w sposób zrównoważony, powinien zawierać zarówno szanse jak i zagrożenia związane z wdrożeniem tego Pakietu. Podstawowe założenie, że głównym czynnikiem dla modernizacji i rozwoju gospodarki UE będzie Unia Energetyczna i Działania na rzecz Klimatu, nie jest właściwie uargumentowane. Pomija się problemy związane z nierównomiernym wpływem implementacji na poszczególne kraje członkowskie.

Uzasadnienie

Komunikat KE nr 860 jest opracowany zbyt optymistycznie, wynika z niego, że w zasadzie poprzez Działania na rzecz Klimatu możemy pobudzić wzrost gospodarczy, zapewnić bezpieczeństwo energetyczne i niemal zlikwidować ubóstwo energetyczne. Pomija się zagrożenia braku dostaw energii po radykalnym ograniczeniu roli energetyki bazującej na paliwach kopalnych. Przykład obecnej zimy dowodzi, że mogą występować wielotygodniowe okresy z niewielką generacją w elektrowniach wiatrowych i fotowoltaicznych. Planuje się wydanie 1 bilion 770 mld euro na inwestycje, co ma spowodować 1% wzrost PKB i powstanie 0,9 mln nowych miejsc pracy, ale nieuzasadniony jest brak porównań z innymi scenariuszami, czy brak bilansu zakładanych nowych miejsc pracy ze stanowiskami pracy likwidowanymi w górnictwie i tradycyjnej energetyce oraz przemysłach z nimi związanymi. Ponadto wymienione obszary wzrostu zatrudnienia wskazują, że przyrost miejsc pracy będzie dotyczyć niewielkiej ilości krajów i to nie tych, które będą zmuszone likwidować najwięcej miejsc pracy. Materiały analityczne Pakietu nie wskazują na istotny spadek kosztów energii i ciepła oraz nie odpowiadają na pytanie, czy rzeczywiście regulacje proponowane w Pakiecie stworzą szanse na zwiększanie wzrostu gospodarczego wszystkich krajów członkowskich Unii. Załączniki do Komunikatu są sformułowane zbyt ogólnie, żeby uwiarygodnić korzyści z implementacji Pakietu poprzez przykład modernizacji budownictwa i wylistowanie kierunków działań na rzecz czystej energii.

2. Blok „Rynek energii elektrycznej i konsumentów” oraz blok „Ceny i koszty energii”

2.1. Uwaga ogólna do obu bloków

Materiały analityczne nie zawierają właściwej diagnozy obecnego rynku energii. Nie zauważa się braku realizacji podstawowej funkcji rynku – równoważenia interesów konsumentów i inwestorów. Ceny energii elektrycznej na głównych rynkach hurtowych od wielu lat kształtują się na poziomie 50% pełnych kosztów, a na niektórych tylko jednej trzeciej. Pozostałe koszty są pokrywane poza rynkiem, w tym poprzez spadek wartości firm (inwestorzy nie odzyskują zainwestowanego kapitału). W takiej sytuacji powinny być podjęte zdecydowane działania, w projektach regulacji jest tylko zarys

takich działań. Przy niepełnej diagnozie, projekty regulacji nie mogą skutecznie i szybko prowadzić do naprawy rynku.

Uzasadnienie

Analizy obecnego stanu rynku skupiają się na wybranych szczegółach. Mechanizmy mocowe, które były wprowadzane przez poszczególne kraje na zasadzie ostatniego środka niezbędnego dla zachowania bezpieczeństwa dostaw energii, były analizowane głównie pod kątem zakłóceń konkurencji. Bardzo szczegółowo analizowany jest wpływ kosztów energii na poszczególne gałęzie gospodarki, przy czym, nie ma większego znaczenia czy konsument płaci cenę rynkową, odzwierciedlającą poniesione koszty, czy proponuje mu się niską cenę energii i wysoki paropodatek. W recenzowanych materiałach powinny być opracowane analizy pokazujące w jaki sposób i w jakim czasie doprowadzić do odejścia od systemów wsparcia poszczególnych technologii i dojścia do cen rynkowych odzwierciedlających poniesione koszty. Ceny odzwierciedlające koszty powinny być też zdecydowanie bardziej zróżnicowane w przekroju doby i w okresach niskich rezerw mocy w jednostkach sterowalnych; obecny model rynku terminowego z prawie nie rozróżnialnymi kontraktami towarowymi i finansowymi bardzo spłaszcza ceny.

2.2. Uwaga do projektu dyrektywy rynkowej (dokument nr 864) – paliwa lokalne

W projekcie dyrektywy zostały wykreślone zapisy dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego w pierwszej kolejności przez instalacje wykorzystujące rodzime źródła energii (art. 15 ust. 4 Dyrektywy 2009/72/WE). Zapisy te powinny zostać przywrócone.

Uzasadnienie

Udział krajowych źródeł energii jest jednym z zasadniczych kryteriów zapewniania bezpieczeństwa dostaw. Nie ma uzasadnienia wykreślenia tego zapisu. Ze względu na posiadane zasoby energetyczne Polska jest jednym z najmniej zależnych od importu surowców energetycznych w UE.

2.3. Uwaga do projektu dyrektywy rynkowej (dokument nr 864) – centralizacja

Projekt dyrektywy proponuje rozszerzenie kompetencji w szeregu kwestiach na poziomie unijnym. Może to powodować nadmierne usztywnienie wprowadzanych regulacji. W dalszych pracach nad projektem, konieczne będzie zapewnienie odpowiedniej elastyczności finalnych przepisów, tak aby skutecznie uwzględniały one uwarunkowania regionalne i krajowe. Dotyczy to m.in. takich kwestii jak: kontraktowanie lokalnych usług systemowych, rozwiązania dotyczące sieci dystrybucyjnych, w tym np. metodyka taryfowania, itp. Z pewnością zasadna i uzasadniona będzie propozycja rozszerzenia kompetencji na poziomie UE tylko w tych kwestiach, gdzie zarządzanie na poziomie krajowym nie daje (lub nie może dać) oczekiwanych efektów. Uwaga ta dotyczy również projektu rozporządzenia o unijnym rynku.

Uzasadnienie

Nadmierna centralizacja przy bardzo dużych różnicach w sposobie funkcjonowania systemów elektroenergetycznych w państwach członkowskich będzie prowadzić do dużych napięć i zagrożeń. Powinno się ustalić warunki, przy których centralizacja będzie efektywna.

2.4. Uwaga do projektu dyrektywy rynkowej (dokument nr 864) – generacja i systemy lokalne

Projekt dyrektywy rynkowej zawiera szereg regulacji związanych z generacją lokalną, w tym u konsumentów. Przy rażącym zaniżeniu cen na rynkach hurtowych, rozwój generacji lokalnej będzie wymagał kolejnych, bardzo kosztownych systemów wsparcia. W pierwszej kolejności powinien być naprawiony rynek hurtowy, poprzez zmniejszenie wpływu systemów wsparcia na poziom cen hurtowych, np. wszystkie kontrakty ze stałą ceną powinny być zastąpione przez kontrakty różnicowe, ale z dopłatą i zwrotem tylko 0,8÷0,9 różnicy między ceną kontraktową i rynkową. Hurtowe ceny na poziomie odzwierciedlającym koszty radykalnie zmniejszą poziom dotacji i poziom opłat paropodatkowych. Ponadto konieczne są zmiany w opłatach sieciowych, tak by odzwierciedlać koszty. Tworzenie sztucznych warunków dla rozwoju generacji lokalnej, jeszcze bardziej zdestabilizuje rynek energii.

Uzasadnienie

Projekt dyrektywy tworzy podstawy regulacyjne dla generacji lokalnej i lokalnego grupowania konsumentów, DSR, autoproducentów i wytwórców dla równoważenia popytu i podaży na możliwie najniższym poziomie. Taki kierunek wymaga ponoszenia wysokich nakładów, w tym na przebudowę sieci dystrybucyjnej. Powinny być stworzone warunki do przeprowadzenia wiarygodnych analiz opłacalności tych inwestycji. W obecnych warunkach, ceny detaliczne, zwłaszcza dla gospodarstw domowych, są albo zawyżone, albo zaniżone.

2.5. Uwaga do projektu rozporządzenia o unijnym rynku (dokument nr 861) – limity cenowe

Rozporządzenie praktycznie znosi limity cenowe, jest to działanie oczekiwane, ale w niektórych przypadkach powinno się wprowadzić okresy przejściowe z niższymi limitami cenowymi. Np. cena minimalna może być ograniczona tylko do minus 2000 euro/MWh, a na polskim rynku bilansującym jest ona obecnie na poziomie plus 70 PLN/MWh.

Uzasadnienie

Likwidacja limitów cenowych jest dobrym kierunkiem, ale zbyt drastyczne kroki mogą spowodować opór przed ich wprowadzeniem i dalsze utrzymywanie barier w kształtowaniu cen.

2.6. Uwaga do projektu rozporządzenia o unijnym rynku (dokument nr 861) – limity emisyjności CO₂

Projekt rozporządzenia jest pierwszą propozycją regulacji UE odnoszącą się bezpośrednio do mechanizmów mocowych i wprowadzającą kluczowe zasady wprowadzania takich rozwiązań. W tym miejscu z całą determinacją podkreślamy, że - z punktu widzenia polskiego sektora energetycznego - nie może być zgody na proponowane ograniczenie udziału w rynku mocy wyłącznie do źródeł wytwórczych o emisyjności poniżej 550 g CO₂/kWh z okresem przejściowym 5 lat dla źródeł istniejących. Kryterium emisyjności powinno być zniesione.

Uzasadnienie

Brak uzasadnienia dla ustawienia kryterium emisyjności na poziomie 550 g CO₂/kWh. Wprowadzenie takiego kryterium eliminuje z rynku mocy wszystkie źródła węglowe i przyznaje monopol źródłom gazowym. Jest powszechnie znane, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw, przy wprowadzaniu do sieci źródeł wiatrowych i PV, konieczne jest utrzymywanie w systemie mocy rezerwujących, które będą zastępować te źródła w okresach braku lub niskiej generacji. W polskich warunkach, w latach dwudziestych może być niezbędne utrzymywanie takich źródeł rezerwujących o mocy kilku tysięcy MW. Najtańszym sposobem będzie zapewnienie tą moc poprzez utrzymywanie w eksploatacji istniejących źródeł węglowych. Wymiana tych jednostek wytwórczych na gazowe będzie wymagała poniesienia wielomiliardowych nakładów i ponad dwukrotnie zwiększy koszty obciążające ceny energii. Źródła te będą produkować 3-7 TWh rocznie z emisją o 1,5-3 mln t CO₂ wyższą w stosunku do jednostek gazowych. Jednak znacznie taniej będzie można zrekompensować tą emisję innymi planowanymi działaniami – większym udziałem OZE, wyższą sprawnością dużych jednostek węglowych przy stabilnym obciążeniu, większym wykorzystaniu DSR, itp. Oznacza to, że nie ma uzasadnienia ze strony ochrony klimatu dla wprowadzania tego kryterium.

2.7. Uwaga do projektu rozporządzenia o ryzyku w elektroenergetyce (dokument nr 862) – identyfikacja zagrożeń przez ENTSO-E

Projekt tego rozporządzenia ma zastąpić dyrektywę 2005/89/EC w sprawie bezpieczeństwa dostaw. Przenosi on działania identyfikujące zagrożenia z państw członkowskich na poziom agendy KE – ENTSO-E i ACER. Należy pozostawić możliwość podejmowania działań w tym zakresie przez dany kraj członkowski.

Uzasadnienie

ACER i ENTSO-E nie ponoszą odpowiedzialności za straty wynikające z przerw w dostawach energii, stwarza to zagrożenie podejmowania nieuzasadnionego ryzyka przy ocenie zagrożeń. Proponuje się pozostawić państwom członkowskim możliwości działań identyfikacyjnych i ewentualnie podejmowania działań zapobiegawczych. Innym rozwiązaniem może być stworzenie funduszu ubezpieczeniowego na poziomie UE dla wypłat odszkodowań dla konsumentów z tytułu braku dostaw energii (np. bazującego na systemie ubezpieczeń wzajemnych).

2.8. Uwaga do projektu rozporządzenia o ryzyku w elektroenergetyce (dokument nr 862) – główne obszary ryzyka braku dostaw (sytuacji kryzysowych)

Projekt rozporządzenia definiuje następujące obszary ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw:

- ekstremalne zagrożenia naturalne,

- awarie systemowe (przekraczające kryteria n-1),
- zagrożenia wtórne, np. brak paliwa,
- ataki terrorystyczne, wojenne, itp.

Zagrożenia spowodowane niedostatecznym poziomem lub niewłaściwą strukturą mocy w systemach również powinny być monitorowane.

Uzasadnienie

Obecnie obszary zagrożeń sytuacjami kryzysowymi zostały ograniczone do przypadków definiowanych na ogół jako siła wyższa. Proponuje się rozszerzenie o obszary związane ze zbyt niskim poziomem mocy zainstalowanej lub jej niewłaściwą strukturą.

2.9. Uwaga do projektu rozporządzenia o ACER (dokument nr 863) – centralizacja regulacji

Projekt rozporządzenia zwiększa zadania ACER. Agencja w wielu obszarach staje się niemal jedynym regulatorem, m.in. tak istotnych obszarów jak regionalne rynki i centra dyspozytorskie, powoływanie nominowanych operatorów rynku energii elektrycznej, ocena wystarczalności mocowej i ryzyka wystąpienia zagrożeń. Powinien być zaprojektowany co najmniej okres przejściowy, w którym krajowi regulatorzy lub inne urzędy centralne będą prowadzić równoległe działania i uczestniczyć w pracach ACER w istotnych sprawach.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia mówi o współpracy Agencji z krajowymi regulatorami, ale szereg zapisów ogranicza tę współpracę, np. jeden reprezentant krajowych regulatorów z regionu, sprawujący funkcję koordynatora rotacyjnie. Może to doprowadzić do dużych różnic w zakresie wiedzy między osobami z Agencji i krajowych regulatorów.

2.10. Uwaga do załączników dokumentów regulacyjnych, dokumentów towarzyszących i analitycznych – nadmierna szczegółowość

Projekty regulacji w bloku rynkowym są powiązane ze szczegółowymi materiałami dotyczącymi wielu zagadnień. Dla uzyskania przejrzystości powinien być opracowany dodatkowy materiał opisowy modelu unijnego rynku energii, roli rynków regionalnych, kryteriów i zasad zapewniania bezpieczeństwa dostaw, poziomu centralizacji, itp. Ponadto powinno się przeanalizować sytuację konsumentów energii w poszczególnych krajach, przede wszystkim pod kątem realnego zabezpieczenia niezbędnych dostaw energii po racjonalnych kosztach.

Uzasadnienie

Duża ilość materiałów zawarta w bloku rynkowym utrudnia ocenę efektywności proponowanych rozwiązań. Zwięzły materiał opisowy z odniesieniami do poszczególnych regulacji znacznie ułatwiłby zrozumienie i korzystanie z materiałów zawartych w tym bloku. Rozrzut od 4 do 16 % udziałów kosztu energii w budżetach gospodarstw domowych w poszczególnych krajach, a w jednej trzeciej powyżej 10%, wskazuje skalę problemów zagrożenia ubóstwem energetycznym.

3. Blok „Zrównoważony rozwój OZE i bioenergii”

3.1. Uwaga ogólna do całego bloku

Dla uzyskania przejrzystości powinien być opracowany dodatkowy materiał opisowy systemów wsparcia rozwoju OZE, wprowadzania energii z OZE na otwarty rynek energii, kryteriów płatności państw członkowskich na unijny fundusz rozwoju OZE, wykorzystania biomasy, itp.

Uzasadnienie

Zwięzły materiał opisowy znacznie ułatwiłby zrozumienie i korzystanie z materiałów zawartych w tym bloku. Opis systemów wsparcia w powiązaniu z udziałem w rynku energii i kryteriami pomocy publicznej, usunąłby możliwości różnych interpretacji. Obecnie, w wielu miejscach bloku, mówi się o dopuszczalnym wsparciu OZE, ale bez wpływu na rynek energii, w następstwie powinno być opisane, jak to zrobić.

3.2. Uwaga do projektu dyrektywy OZE (767) – udział biomasy

W nowelizacji dyrektywy OZE zmieniono podejście do biomasy, ograniczając możliwość jej stosowania do wytwarzania energii elektrycznej zaliczanej do wytwarzanej w OZE. Szczególnie istotne jest wykluczenie spalania biomasy w celu wytwarzanie energii elektrycznej w źródłach o mocy zainstalowanej powyżej 20 MW (oprócz wysokosprawnej kogeneracji) i ponad 0,5 MW w jednostkach biogazowych. Ponadto, wprowadzono szereg dodatkowych ograniczeń i kryteriów, których spełnienie będzie wymagało kosztownej biurokracji. Stwarza to zagrożenie dla wybudowanych już i eksploatowanych z wysoką sprawnością dużych jednostek wytwórczych biomasowych, rozwoju biomasowych technologii OZE, technologii nie wymagającej magazynów energii lub rezerwowania. Regulacje dotyczące wykorzystania biomasy powinny być złagodzone i radykalnie uproszczone.

Uzasadnienie

Proponowane ograniczenia wpływają na swobodę określania miksu energetycznego przez państwa członkowskie. Możliwość wykorzystania biomasy ma istotne znaczenia dla Polski:

- stanowi lokalne źródło energii,
- umożliwia transformację miksu energetycznego w kierunku niskoemisyjnego,
- stanowi istotny wkład w wypełnienie nałożonego na Polskę celu udziału OZE,
- włożono wysiłki i środki w rozwój technologii biomasowych.

Wprowadzenie tych ograniczeń jest sprzeczne z Art. 6 projektu dyrektywy OZE mówiącym o zapewnieniu stabilności wsparcia finansowego.

3.3. Uwaga do projektu dyrektywy OZE (dokument nr 767) – udział energii elektrycznej z OZE w otwartym rynku energii elektrycznej

Udział w rynku dotowanej energii elektrycznej z OZE, przekraczający 10%, powoduje istotne zakłócenia unijnego rynku energii. Ceny rynkowe kształtowane są na poziomie nie równoważącym koszty pozyskania energii, praktycznie z żadnej technologii. Duży udział w OZE technologii niesterowalnych (wiatr i PV) powoduje zjawisko braku pokrycia kosztów w istniejących, ciepłych jednostkach wytwórczych. Powinien być rozważony scenariusz radykalnej zmiany systemów wsparcia, np. na kontrakty różnicowe opisane w uwadze 2.4. Bez harmonizacji systemów wsparcia napięcia i zagrożenia będą rosły. Proponujemy opracowanie docelowego modelu udziału energii z OZE w rynku energii oraz opracowanie harmonogramu jego wdrażania.

Uzasadnienie

Proponowane rozwiązania praktycznie pomijają problemy zakłócania rynku energii dostawami dotowanej energii na preferencyjnych warunkach. Są zapowiedzi, że będzie to ograniczane, ale nie ma propozycji konkretnych rozwiązań.

4. Blok „Zarządzanie Unią Energetyczną”

4.1. Uwaga ogólna do całego bloku

Unia Energetyczna powstała przede wszystkim dla poprawy bezpieczeństwa dostaw energii. W obecnym projekcie rozporządzenia w sprawie zarządzania Unią Energetyczną dominuje ochrona klimatu, a głównym narzędziem wdrożeniowym mają być krajowe plany w sprawie energii i klimatu (KPEiK). Zakres tych planów i analiz z nimi związanych jest bardzo szeroki, praktycznie mogą zastąpić krajowe strategie/polityki energetyczne. KPEiK mają powstawać w warunkach głębokich zmian w regulacjach unijnych, a terminy ich przygotowania są bardzo napięte, pierwsze projekty mają być opracowane do końca tego roku. Proponujemy wprowadzenie bardziej racjonalnych terminów i złagodzenie wymagań dla pierwszego KPEiK.

Uzasadnienie

Jeżeli KPEiK mają pełnić wiodącą rolę w osiąganiu celów klimatyczno-energetycznych powinny być opracowywane bez nadmiernego pośpiechu, a dość częste konsultacje z KE powinny służyć przede wszystkim wymianie metod, narzędzi i informacji.

4.2. Uwaga do projektu rozporządzenia dot. zarządzania unia energetyczną (dokument nr 759) – rola KE i uzgodnień z sąsiadami

Mało precyzyjnie jest określona procedura oceny i zgłaszania uwag przez KE oraz sposób uwzględniania proponowanych przez nią zmian. Podobne problemy są ze zbieraniem opinii i uwzględnianiem uwag krajów sąsiednich. Przede wszystkim pierwotnie miała to być forma konsultacji i wspólnych, iteracyjnych działań dla uzyskania ustalonych celów optymalnymi środkami. Obecny projekt biurokratyzuje proces i pozwala KE na głęboką ingerencję w krajowe miksy energetyczne, co wychodzi poza kompetencje KE.

Uzasadnienie

Odejście od pierwotnej formy współdziałania przy opracowywaniu KPEiK może zagrozić efektywności działań i jakości planów. Administracyjne narzucanie korekt KPEiK może doprowadzić do szybkiego powstania planów, które będą nierealizowalne.

4.3. Uwaga do projektu załączników do rozporządzenia (dokument nr 759) – brak analiz optymalizujących ustalenie i osiągnięcie celów krajowych w KPEiK

Załączniki bardzo szczegółowo ustalają zakres oraz formę informacji i danych wprowadzanych do KPEiK z wyjątkiem obszaru optymalizacji, która ma decydujące znaczenie dla osiągania celów niskimi kosztami. Proponujemy rozszerzyć co najmniej część analityczną załącznika 1 (część I B) o analizy co najmniej trzech scenariuszy poziomu celów i sposobów ich uzyskania.

Uzasadnienie

Brak w KPEiK optymalizacji celów i sposobów ich uzyskiwania grozi ustaleniem celów krajowych na poziomie średniounijnym oraz przyjęciem podobnych sposobów ich uzyskiwania. Nie będzie to korzystne dla poszczególnych krajów członkowskich i całej UE. Nie wykorzysta się krajowych/regionalnych uwarunkowań dla zmniejszenia kosztów.

5. Scenariusz referencyjny i oceny skutków

5.1. Uwaga ogólna do scenariusza referencyjnego i oceny skutków

Ośrodek opracowujący od wielu lat scenariusze bazowe korzysta ze wielu standardów dla określania poziomów kosztów, emisji, wielkości produkcji itp. Część z nich wymaga korekt lub ponownego określenia. Przykładowo, historyczne emisje CO₂ z procesów energetycznych wg krajowych sprawozdań są istotnie niższe niż w scenariuszu referencyjnym, dla 2014/2015 roku różnica sięga 9% dla Polski i 5% dla Niemiec. Co 5 lat dane historyczne są korygowane do wielkości wykonanych, ale prognozy na lata 2020 – 2050 są obarczone istotnym błędem. Jest to szczególnie ważne przy ocenach wpływu poszczególnych regulacji i całego Pakietu na poszczególne kraje. Jeżeli analizy wpływu wykazują, że cały Pakiet Zimowy ma przynieść 1% wzrostu PKB nakładami 1770 mld euro, to po korekcie danych i prognoz może okazać się, że jesteśmy kilka procent na minusie.

Uzasadnienie

Znaczące rozbieżności w danych historycznych, wskazują na pilną potrzebę korekt w wielkościach standardowych i/lub wprowadzenia nowych standardów. Bez tych korekt wyniki oceny wpływu Pakietu Zimowego na wzrost gospodarczy, koszty energii i poziom emisji GHG są obarczone znacznym błędem. Prawdopodobnie z tych samych powodów prognozy PKB i jego energochłonności dla Polski w stosunku do całej UE mają mało prawdopodobny przebieg – najpierw dość szybko poprawiamy się w stosunku do UE, potem pogarszamy.

6. Informacja końcowa

Powyższe uwagi nie wyczerpują problemów wynikających z projektów regulacji, ale zawierają zagadnienia najbardziej istotne dla wytwórców energii. Stąd też nie ma uwag do pozostałych bloków Pakietu Zimowego.